

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Nichifor Eugeniu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, în cauza penală privind-l pe

Scurcan Gheorghe Xxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxxxx s. Xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 20.01.2016-21.06.2016

2. instanța de apel: 28.07.2016-06.12.2016

3. instanța de recurs: 14.02.2017-11.04.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 21 iunie 2016, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Scurcan Gheorghe Xxxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85, 87 Cod penal, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată integral partea neexecutată a pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, aplicată prin sentința Judecătoriei Hîncești din 05.06.2015, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani 4 luni și 20 zile.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat, că la 29.11.2015, în jurul orei 20:00 pe drumul de acces în s. Fîrlădeni. r-l Hîncești, Scurcan G. fiind deja privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, conducând automobilul de model „VW Polo” cu n/î XXXXXXXX și fiind stopat de către colaboratorii de poliție pentru verificarea actelor, astfel fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, conform art. 438 alin. (2) Cod contravențional, a fost supus testării alcoolscopice și stabilirea stării de ebrietate.

Conform rezultatului alcotestului „Drager,” la Scurcan G. s-a constatat o concentrație de alcool în aerul expirat de 1.36 mg/l, fapt ce conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, se consideră stare de ebrietate cu grad avansat și depășește maximele admisibile de alcool pentru conducătorii de vehicule.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Scurcan G. a fost calificată *de drept* în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal și anume – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Nichifor E. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea aplicării pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea apelului declarat a invocat:

- inculpatul a recunoscut vina integral, s-a căit sincer și a conștientizat faptele comise;

- prima instanță nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante și a aplicat o pedeapsă prea aspră față de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. Instanța de apel în motivarea soluției adoptate, a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, care anterior a mai fost judecat și anume: prin sentința Judecătorei Hîncești din 05.06.2015, în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, având antecedente penale nestinse, a comis din nou o infracțiune cu intenție, fiind reținută în privința inculpatului starea de recidivă simplă.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect i-a numit pedeapsa lui Scurcan G. cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, ținând cont și de faptul că dânsul, fiind anterior în conflict cu legea, fiind atras la răspundere penală pentru faptele comise, nu a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat și din nou a pășit pe calea infracționalității, comițând fapte prevăzute de legea penală și nu a demonstrat că regretă cele comise.

Astfel, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a considerat necesar de a-i numi pedeapsa închisorii inculpatului cu executarea reală, deoarece în cazul dat o pedeapsă mai blândă, sub formă de amendă nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Cu referire la cererea inculpatului privind aplicarea Legii nr. 210 din 29.07.2016 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței

Republicii Moldova”, instanța de apel a indicat, că această solicitare urmează a fi respinsă, deoarece Scurcan G. nu întrunește condițiile necesare pentru aplicarea actului de amnistie, deoarece potrivit art. (1) alin. (1) al Legii menționate, „Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

Instanța de apel a constatat, că inculpatul fiind anterior condamnat, având aplicată în privința sa pedeapsa sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe care nu a executat-o pe deplin, a comis din nou o infracțiune intenționată, fiind astfel în stare de recidivă, a urcat la volanul automobilului său și fiind stopat de către colaboratorii de poliție pentru verificarea actelor, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost supus testării alcooscopice și stabilirea stării de ebrietate. Conform rezultatului alcotestului „Drager”, la Scurcan G. s-a constatat o concentrație de alcool în aerul expirat de 1.36 mg/l, fapt ce conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, se consideră stare de ebrietate cu grad avansat și depășește maximele admisibile de alcool pentru conducătorii de vehicule, de aceea amnistia în speța dată este inaplicabilă, deoarece dânsul fiind condamnat este caracterizat negativ pe parcursul executării pedepsei.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Nichifor E. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia și admiterea cererii inculpatului privind încetarea procesului penal în baza Legii Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În motivarea recursului invocă:

- în cadrul ședinței primei instanțe inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, s-a căit sincer și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, astfel inculpatul a înțeles caracterul prejudiciabil al faptei comise, totuși instanța de judecată ținând cont de antecedentele penale ale ultimului i-a aplicat cea mai aspră pedeapsă sub formă de închisoare;

- în timpul examinării dosarului în instanța de apel a intrat în vigoare Legea cu privire la amnistie și inculpatul a solicitat încetarea procesului în legătură cu aplicarea legii mai favorabile condamnatului;

- instanța de apel argumentând care sunt motivele respingerii cererii de aplicare a amnistiei a indicat faptul, că inculpatul anterior a mai fost atras la răspundere penală pentru comiterea unei infracțiuni ușoare;

- nu este de acord cu argumentarea instanței de apel, deoarece potrivit art. 10 lit. g) al Legii cu privire la amnistie, prevederile art. 1-9 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoarea;

- inculpatul nu a fost anterior condamnat nici pentru o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă și nici nu a fost supus unei executări în

tot sau în parte a pedepsei cu închisoare;

- instanța de apel neîntemeiat a respins cererea inculpatului cu privire la amnistie și s-a condus de alte articole ale legii penale ce agravează situația inculpatului, fapt ce este inadmisibil în legislația procesual penală.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, deoarece temeiul invocat de recurent nu și-a găsit confirmarea, iar motivele invocate nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. Pedepsa stabilită este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. 76, 77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

8. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul declarat urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care, *a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.*

Instanța de recurs atestă, că avocatul Nichifor E. în numele inculpatului critică soluția instanței de apel prin care a fost respinsă solicitarea de aplicare în privința inculpatului a Legii Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia.

În acest sens, instanța de recurs reține, că la data de 09 septembrie 2016 au intrat în vigoare prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Potrivit art. (1) alin. (1), (4) al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, „(1) Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12”

Potrivit art. 2 alin. (1) al Legii sus menționate „Procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol încetarea procesului penal conform alin. (1) are loc cu acordul scris al persoanei învinuite sau

inculpate.”

Din materialele cauzei se constată, că până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul Scurcan G. a solicitat, personal prin înscris autentic, ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, declarând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe (f.d. 50), solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 51 verso).

Ulterior, la judecarea cauzei în ordine de apel, la data de 13 octombrie 2016 a fost înaintată cerere de către inculpat, prin care a solicitat încetarea procesului penal pe motivul intervenirii amnistiei (f.d. 83), care a fost respinsă de către instanța de apel, pe motiv că inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru aplicarea actului de amnistie, fiind anterior condamnat, având, aplicată în privința sa pedeapsa sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe care nu o executase pe deplin, a comis din nou o altă infracțiune intenționată, fiind astfel în stare de recidivă.

Reieșind din circumstanțele expuse supra, Colegiul lărgit consideră, că inculpatul Scurcan G., întrunește condițiile prevăzute la art. 1 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 și în privința lui pot fi aplicate aceste dispoziții legale, iar procesul penal urmează a fi încetat în legătură cu intervenirea amnistiei, deoarece inculpatul a recunoscut vina integral și a manifestat căința activă, cauza fiind examinată în procedura prescrisă de art. 364¹ Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, se reține și faptul că, în speța dată nu s-a cauzat vreun prejudiciu.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă, că soluția instanței de apel este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont de faptul că Legea nr. 210 nu impune expres anumite restricții de aplicare a amnistiei, în privința persoanelor care au comis infracțiuni, în stare de recidivă. Interdicțiile aplicate actului de amnistie, față de persoanele ce au comis infracțiunea în stare de recidivă, rezultă din prevederile art. 10 lit. g) a Legii nr. 210, care stabilește că nu se aplică amnistia, în privința persoanelor ce au fost condamnate anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând, în tot sau în parte, pedeapsa cu închisoare. Sub incidența interdicției, prevăzute de art. 10 lit. g) al Legii nr. 210, nu cad persoanele care au fost anterior condamnate pentru infracțiunile indicate în art. 10 lit. g), dar nu au executat pedeapsa cu închisoarea sau antecedentele penale sunt stinse.

Din materialele cauzei, se reține faptul, că inculpatul anterior a fost condamnat de către Judecătoria Hîncești la data de 05 iunie 2015 în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la amendă în mărime de 10.000 lei cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, astfel cu toate că la momentul comiterii infracțiunii în speța dată nu era executată pedeapsa complementară, Colegiul penal constată, că nu sunt impedimente în aplicarea Legii privind amnistia în privința lui Scurcan G., deoarece potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă anterior și prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, se califică ca infracțiune ușoară.

Totodată, instanța de apel a făcut referire la art. (1) alin. (1) al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova „(1) Prezenta lege se aplică condiționat și

exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei...”, menționând că Scurcan G. fiind condamnat este caracterizat negativ pe parcursul executării pedepsei, deoarece a comis infracțiunea de care este învinuit în cauza dată, de aceea amnistia în speța dată nu se aplică.

Însă, instanța de recurs atestă că instanța de apel eronat a făcut referire la art. (1) alin. (1) al Legii nr. 210, precum că „Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei...”, deoarece persoana la faza judecării cauzei, se consideră că având statut de inculpat, până nu epuizează toate căile ordinare de atac, astfel la moment Scurcan G. se consideră ca având statut de inculpat, dar nu de condamnat.

Astfel, Colegiul lărgit apreciază, că în speță se constată existența circumstanțelor, prevăzute de art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care exclud tragerea la răspundere penală, deoarece a intervenit Legea Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, motiv pentru care urmează a fi dispusă încetarea procesului penal în privința lui Scurcan G. conform prevederilor legii sus-menționate, pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

9. În conformitate cu prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6), 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Nichifor Eugeniu în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016 și sentința Judecătoriei Hîncești din 21 iunie 2016 în cauza penală privindu-l pe **Scurcan Gheorghe Xxxxxx**. Se aplică prevederile art. 2 al Legii Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și se încetează procesul penal în privința acestuia, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 11 mai 2017.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion